

Výstavy ikon v Bratislave

V Bratislave slávnostne otvorili Výstavu pravoslávnych a gréckokatolíckych ikon. Organizátorom výstavy je Európske centrum výtvarných umení. Záštitu nad podujatím prevzal arcibiskup pražský - metropolita Pravoslávnej cirkvi v Česku a na Slovensku Jeho Blaženosť Krištof a ukrajinský veľvyslanec na Slovensku Oleh Havaši.

Ikony predstavili v Aircraft galérii neďaleko bratislavského letiska.

Igor Bondarenko, Európske centrum výtvarných umení: „Výstavy vznikla aj vďaka rakúskemu veľvyslancovi na Slovensku, ktorý na takúto možnosť upozornil.“

Reportér TA3: „Obrazy vytvorili siedmi mladí umelci z ukrajinského Mikolajeva zoskupení v ikonopiseckej škole Nebo na zemi.“

Sergij Pavelko, vedúci ikonopiseckej školy: „Som klenotník a maliar. Stretával som ľudí s podobným

záujmom. Keď mi jeden kňaz poradil aby som sa tomu venoval, neváhal som.“

Archimadrita Sergu, Pravoslávna cirkev v Česku a na Slovensku: „Ikona je nielen pre pravoslávnych veriacich, ale ja pre gréckokatolíkov a ďalšie kresťanské cirkvi, oknom do sveta božieho. Je predmetom úcty.“

Reportér TA3: „Autori pri práci použili iba prírodné materiály a tradičné postupy.“

Jelena Prekopová, kurátorka výstavy: „Už len to drevo aby sa dostalo k tomu procesu, musí prejsť asi tristo úkonov a robia sa len z prírodných materiálov. V podstate všetko čo je len na zemi, žltok a svätá voda. A ešte drahokamy a zlato. Biele zlato a žlté zlato. Nepoužívajú sa žiadne farby.“

Reportér TA3: „Jedinečné umelecké diela si v galérii môžete pozrieť do 10. novembra.“

Juraj Ondrejčík, TA3, 7.10.2011

Manželstvo na dobu určitú

Kým nás smrť nerozdelí, či v dobrom, aj v zlom, tak znie časť manželského sľubu. Štatistiky však hovoria niečo iné. Väčšinou platí, že skôr než smrť manželstvá delia rozvody. V Mexiku prišli na riešenie, manželstvo na dobu určitú.

Redaktor: „Minimálna termín by bol na dva roky a bolo by možné ho predĺžiť, ak by prechodní manželia zistili, že sú spolu ešte stále šťastní. Vopred uzavretá svadobná dohoda zahŕňa aj delenie majetku, či opateru detí, teda v prípade, že sa pár rozíde.“

Leonel Luna, senátor: „V Mexiko City sa polovica manželstiev končí rozvodom a ten býva často veľmi zložitý. Zvlášť, ak už pár má deti a majetok.“

Redaktor: „Ak budú manželia chcieť zväzok zrušiť, úkon bude mať formu obyčajného rozchodu. Bez zdĺhavých byrokratických starostí.“

Mariana Valenzuela, nevesta: „Verím v to, že láska k jednému člo-

veku môže vydržať po celý život. No kvôli tradíciám pár nemá možnosť vyskúšať si skutočné spolužitie pred svadbou. A toto je dobrý spôsob zistiť či to skutočne funguje.“

Manuel Gutierrez, ženich: „Dva roky spolužitia sú doba, po ktorej sa pár vie rozhodnúť či pokračovať alebo ukončiť vzťah.“

Redaktor: „Návrh vyvolal veľké pobúrenie cirkvi. Tá ho označila za absurdný a nemorálny.“

Jose De Jesus, kňaz: „Ako sa niekto môže brať v kostole, ak má za sebou dva, tri alebo aj štyri civilné sobáše, to je podľa mňa proti všetkým zásadám cirkvi. Láska sa predsa nedá vymerať na určité obdobie. Ľudia si takto vôbec neuvedomia, že manželstvo je vážny záväzok.“

Redaktor: „Manželstvo na dobu určitú zatiaľ nie je právoplatné. Očakáva sa, že v parlamente prejde. Navrhujúca strana má totiž väčšinu kresiel.“

**Michael Szatmáry
TV Markíza, 8.10.2011**

Križ s križom

Pani Mária z obce Stakčinska Roztoka má križ s križom. Stojí totiž len niekoľko centimetrov od jej domu a každú chvíľu naň môže spadnúť. Problém ale je, že nikto nevie komu táto kamenná pamiatka patrí. Cirkvi? Obci, alebo majiteľka domu? Táto otázka vyvoláva v dedine veľkú diskusiu.

Hovorí sa, že každý z nás si so sebou nesie svoj križ. Pani Mária ho má taký ťažký, že sa jej doslova rúca na dom.

Mária, majiteľka domu: „Ono keď spadne tak spadne na dom a poláme mi aj okno, ...“

Redaktorka: „Križ je v havarijnom stave. Kto je zaň zodpovedný je pre miestnych záhada.“

Juraj Pyteľ, starosta, Stakčinska Roztoka: „Neviem kto je vlastníkom. Vidíte, postavilo sa to, je to za plotom, teraz neviem povedať.“

Redaktorka: „Podľa našich informácií nepatrí ani cirkvi.“

Mária, majiteľka domu: „On sa nakláňa do tamtej strany sa nakláňa. Ten vrch tak isto spadne aj tu je na stredku je to polámané.“

Redaktorka: „Starosta obce nechce pripustiť, aby sa tento križ zbúral. Jeho oprava by však stála niekoľko tisíc eur. Obec peniaze nemá, preto vidí riešenie vo vyhlásení zbierky.“

Juraj Pyteľ, starosta, Stakčinska Roztoka: „Pokúsim sa osobne ešte s ánom farárom osloviť veriacich ľudí.“

Anketa: „Ja by som nesúhlasila, aby ten križ stadiaľ zobrali.“

Juraj Pyteľ, starosta, Stakčinska Roztoka: „Z mojej strany určite pôjde o záchranu tejto pamiatky.“

Redaktorka: „V súčasnosti sa križe stavajú len po tragických autonehodách. V minulosti však neboli len na výstrahu.“

Anketa: „Modlili, krstili sa kolo križa.“

Anketa: „Pre nás znamená povzbudenie viery, aby bol pokoj a láska v našej rodine.“

**Katarína Kleknerová
TV JOJ, 9.10.2011**

Zdevastovaná krížová cesta

V bývalom strojárskom mesta Považskej Bystrici by ste kultúrne pamiatky spočítali na jednej ruke. No aj tie, čo sa zachovali, potrebujú opravu. Mesto si za prioritu zvolilo jedinú. Kalváriu v Trenčianskom kraji. Tá je na zozname Národných kultúrnych pamiatok. S financiami pomôžu aj miestni podnikatelia.“

Redaktorka : „Dnes sem už chodí len málokto. Jednotlivé zastavenia a malé kaplnky sú zarastené, vykradené, zničené a posprejované. Súčasťou Krížovej cesty bolo kedysi aj súsošie ukrižovaného. Zostali po ňom už iba podstavce. Poslednou zastávkou je Kaplnka Márie Magdalény na ktorej sa niekoľkoročná ignorácia a vyčinenie vandalov podpísali najviac. Klenbový strop je preč, strecha deravá, okná rozbúrané, podlaha zničená.“

Mária Ružvôňová, Krajský pamiatkový úrad Trenčín: „Mám taký pocit, ako keby si ľudia nevážili to, čo nám tu zostalo. Lebo nechápem prečo to potrebuje niekto ničieť.“

Redaktorka: „O záchranu kalvárie sa už dlhé roky snažia pamiatkari. Vypracovali architektonický historický výskum aj projektovú dokumentáciu.“

Mária Ružvôňová, Krajský pamiatkový úrad Trenčín: „S rekonštrukciou sa môže začať kedykoľvek, aj zajtra. Len je to otázka finančných prostriedkov.“

Redaktorka: „No a o tú by sa malo postarať mesto. V minulom roku dostala kalváriu od cirkvi do dlhodobého prenájmu. Financie z vlastných zdrojov na jej opravu nemá, no jej primátor tvrdí, že miestni podnikatelia sú ochotní prispieť koľko bude treba.“

Karol Janas, primátor mesta Považská Bystrica: „Si uvedomujeme potenciál toho priestoru, ktorý je tesne vedľa centra mesta a po dobudovaní by sa z toho mohlo stať oddychové miesto, taký príjemný lesopark.“

Redaktorka: „Po rekonštrukcii už mesto nenechá kalváriu len tak naspas. Cez kamerový systém bude na ňu dohliadať mestská polícia. Do konca roka kalváriu vyčistia od náletových krovín a s obnovou samotných pamiatok začnú až v budúcom roku.“

Zuzana Glabazňová
Markíza, 7.10.2011

Obama zámerne oslabuje USA, tvrdí rival prezidenta

Republikánsky kandidát na amerického prezidenta Mitt Romney kritizoval zahraničnú politiku terajšieho šéfa Bieleho domu Baracka Obamu. Tá je podľa neho málo dôrazná a Obama zámerne Spojené štáty oslabuje. Romney to sľubuje napraviť. „Boh nestvoril túto krajinu, aby bola národom nasledovníkov. Osudom Ameriky nie je, aby sa stala len jednou z globálnych mocností. Amerika musí viesť svet, alebo sa toho ujme niekto iný,“ vyhlásil Romney pred absolventmi vojenskej školy v Južnej Karolíne.

Guvernér z Massachusetts Romney nazval Obamovu snahu zlepšiť pokrivený obraz USA vo svete v dôsledku vojen v Afganistane a Iraku za „turné ospravedlňovania“. Romney sľúbil, že ak bude šéfovať Bielemu domu on, do sto dní nariadi nasadenie dômyselného protiraketového štítu, pravidelné letecké hliadky vo východnom Stredomorí a v Perzskom zálive aj zlepšenie vzťahov s Britániou, Izraelom a Mexikom. Tie podľa neho za Obamu výrazne utrpeli. (red)

HN, 10.10.2011

Vyliečený alkoholik maľuje ako Picasso

Pavlovi Budkovskému (55) chľast zničil rodinu. Pred úplným zatratením ho podľa vlastných slov zachránila viera v Boha. Prestal piť a nový zmysel svojej existencie našiel v maľovaní. Budkovského obrazy na skle pripomínajú kubistické diela, jeho priaznivci dokonca tvrdia, že maľuje takým štýlom ako Picasso. V týchto dňoch svoju tvorbu prvýkrát verejne vystavuje v Michalovciach.

„Kde vládne alkohol, tam je peklo. Taký je aj život s alkoholikom. No ale môžete mu poradiť? Na svojej zmene musí začať pracovať sám,“ začal maliar svoju trpkú svednosť. Chľast mu totiž úplne zničil život. Po takmer dvadsiatich rokoch manželstva to s ním žena už nevydržala a nasledoval rozvod. Odvtedy sa Pavol nevidá ani so svojím synom (27). „Mal som zničený život. Bol som sám, tápal som v tme. Blúdil som po krčmách a opíjal som sa ešte viac. To je najhoršie strávený čas,“ konštatuje zadumane. Zlom na-

stal v roku 2002, keď ho otec prinútil ísť do kostola. Vtedy začal ako notorik prehodnocovať, čo robí. Prestal piť a pohostinstvám sa zďaleka vyhýba. Pred piatimi rokmi v sebe objavil skrytý talent. „Začal som maľovať. Najprv som len spájal obyčajné čísla či písmená. Neskôr sa mi v mysli vynárali obrazy a súvislosti. Pre mňa táto práca znamená zmysel života. Dávam do nej zo seba všetko,“ vyznáva sa abstinujúci maliar. „Inšpiráciu čerpám v jednej žene. Myslim na ňu stále, je to moja múza,“ prezrádza potmehúdsy. Obrazy vytvára špeciálnou technikou maľovania na sklo výraznými farbami. Uprednostňuje červenú. Podľa neho znázorňuje utrpenie, ale aj oslobodenie. Svoje diela teraz prvýkrát vystavuje v Zemplínskom osvetovom stredisku Michalovce do 14. októbra. Ľudia ich obdivujú a dva z nich už i predal. Pre Pavla má každý nevyčísľiteľnú hodnotu a veľmi ťažko sa s nimi lúči. (ee), Nový Čas, 10.10.2011

Obchodník s vodkou uspel vďaka boju proti cirkvi

Ako najväčší skokan, veľké prekvenie a zároveň jeden z víťazov vyšiel z nedelňajších volieb v Poľsku politik Janusz Palikot (na snímke). Jeho kontroverzné proticirkevné hnutie Ruch Palikota šokovalo tretím miestom, keď ho podporilo viac ako desať percent voličov. „Palikotovo víťazstvo je v tom, že hlása ľavicové myšlienky, ktoré na politickej scéne chýbali. Kritizuje katolícku cirkev a pritiahol si rôzne alternatív-

ne skupiny či ľudí rôznej sexuálnej orientácie. Jeho strana je pre Poľsko ničím úplne novým,“ povedala pre HN politologička Teresa Sasinska-Klasová. Podnikateľ Palikot zbohatol na obchode s vodkou. Z vydavateľa neúspešného katolíckeho časopisu sa stal popredným poľským antiklerikálom. Mediálnu slávu mu priniesli škandály. „Ak to bude potrebné, budem ďalej robiť šaša,“ povedal Palikot. (og), HN, 11.10.2011

Metodistom spočiatku nadávali

Kedysi prinášali vieru do väzníc, nemocníc a slumov, dnes pomáhajú napríklad Rómom

Väčšina ľudí si evanjelickú cirkev metodistickú stotožňuje s ich väčšou a staršou kolegyňou evanjelickou cirkvou augsburského vyznania, prípadne s Cyrilom a Metodom. V oboch prípadoch mylne. Priznáva to aj šéf metodistov na Slovensku Robert Zachar. Jeho post má oficiálny názov superintendent, čo znamená, že ide o štatutára cirkvi a zástupcu biskupa, ktorý je menovaný na štyri roky. Jeho úlohou je komunikácia s vrchnosťou, dozor nad životom cirkvi a jednotlivých zborov či pastoračia laických pracovníkov a kazateľov.

Von z kostolov

„Naša cirkev vznikla v 18. storočí v Anglicku. V tamojšej anglikánskej cirkvi sa vtedy začalo prebúdzat' hnutie, ktorého motormi boli Charles a John Wesleyovci. Organizovali množstvo aktivít a prinášali Písmo nielen bežným ľuďom, ale navštevovali aj väzňov vo väzniciach, chorých v nemocniciach a podobne,“ vysvetľuje Zachar. Všetko vraj odštartovalo ich duchovné obrátenie. „Predtým akoby mali strach, o ktorej sa píše v Písme. Obrátenie znamenalo zmenu, a tak postupne vzniklo hnutie, ktoré sa okrem Anglicka šírilo najmä v Amerike,“ opisuje Zachar. „Bola priemyselná revolúcia a samotná anglikánska cirkev bola vo vzťahu k veriaciom pomerne vlažná. Panovala tam atmosféra deizmu, že Boh do vývinu sveta nezasahuje a ten sa vyvíja podľa vlastných zákonov, a tak nie je dôvod evanjelizovať tých, ktorí neprejavia osobný záujem. V tamojších slumoch pritom žila obrovská komunita ľudí, ktorá evanjelium nikdy nepočula. John Wesley tvrdil, že sa treba venovať aj im.“ Pre Johna bol vážnym podnetom na zmenu predhovor výkladu Martina Luthera k Listu Rimanom. „Podľa vlastných slov sa vtedy zbavil strachu pred Božím hnevom, jeho srdce zalialo teplo,“ hovorí Zachar. Revolúciou však bolo jeho ďalšie konanie. Vyšiel mimo kostola a začal kázať na otvorenom priestranstve tak, aby tam mohol prísť každý, aj chudoba zo slumov. „Sám to najskôr

považoval za odporné, dokonca napísal, že to spravil proti svojej vôli, ale keď videl, aké to prináša ovocie, s radosťou pokračoval,“ dodáva šéf metodistov.

Metodisti ako výsmech

Podľa Zachara prívlastok metodisti prešiel do názvu cirkvi, hoci najskôr šlo o posmešnú nadávku na adresu klubu mladých ľudí v Oxforde, kde študovali aj Wesleyovci. „Ich skupinka sa stretávala, aby skúmala Písmo, modlila sa, navštevovala väznených aj chorých. Ostatní sa im smiali, že všetko robia metodicky, že majú metódy akoby na všetko.“ Ako uvádza stránka českej Aliancie metodistickej mládeže, Wesley pritom nikdy nijakú „metódu spásy“ ani nejakú špeciálnu teológiu nevypracoval. Faktom je, že dnes žijú vo svete desiatky miliónov metodistov, na Slovensku sa k nim v roku 2001 hlásilo približne 7300 veriach. S kolegami augsburského vyznania nemajú problém. „Nekonkurujeme si, sme s nimi spojení v Ekumenickej rade cirkvi na Slovensku, a hoci nie sme prepojení organizačne ani vieroučne, prijímame mnohé pravdy, ktoré priniesol zakladateľ protestantizmu Luther,“ tvrdí Robert Zachar. Evanjelický zborový farár z Veľkého Krtíša Ján Ruman to potvrdzuje. „Keby požiadali o spoluprácu, nemal by som s tým žiadny problém.“ Predseda vieroučného výboru evanjelickej cirkvi augsburského vyznania Ján Meňky dodáva, že metodistov, „zvlášť staršiu generáciu, vnímam ako ľudí dobre poznajúcich Písmo sväté.“ Osobne však nadobudol dojem, že mladšia generácia vo svojich prejavoch - piesňach chvál, pravdepodobne nevedome posúva dôraz z moci svätého slova na „moc chvál“.

Neformálne bohoslužby

Podľa Róberta Zachara možno zvonku vidieť najmarkantnejší rozdiel medzi oboma cirkvami v tom, ako vyzerajú bohoslužby. „Augsburskí slúžia v kostoloch, my v modlitebniach, čo sú často prerobené rodinné domy či iné priestory. Sice kladieme rovnako veľký dôraz na zvestované slovo, štýl aj liturgia sú však iné. Oni sú tradičnejší, naše bohoslužby sú skôr neformálne. Znie na nich súčasnejšia hudba, nevyhýbame

sa gitarám, klávesom, v niektorých zboroch majú aj bicie nástroje.“ Metodisti poznajú dve sviatosti - večeru Pánovu a krst. Na rozdiel od augsburských kolegov nemajú konfirmáciu. Bohoslužby sa celosvetovo konajú vždy v nedeľu o desiatej hodine. Majú 25 článkov viery, k nim jeden nečíslovaný. Niektoré z nich priamo kritizujú praktiky iných cirkví. Napríklad omšové obete, pri ktorých kňaz obetuje Krista za živých i mŕtvych, považujú za nebezpečné klamstvo, rímsku náuku o očistci, odpustkoch, uctievaní a vzývaní svätých zase za jalovú a nepodstatnú vec, ktorá priamo odporuje Božiemu slovu. Niektoré aktivity, pripisované tejto cirkvi, však u nás nefungujú, napríklad služby väzňom. „Posledných približne osem rokov vo väzniciach nepôsobíme,“ priznáva Robert Zachar. Vyzdvihuje však iné činnosti. „V oblasti pomoci Rómom prežívame čerstvé vanutie Ducha svätého. Na východnom Slovensku v Gerlachove funguje misijná stanica, v Slavkovciach zase rímsky cirkevný zbor. Vidíme, ako viera postupne mení životy detí aj dospelých, čo je pre nás povzbudzujúce.“

Z vierouky metodistov

Je iba jeden Boh a v ňom tri osoby - Otec, Syn a Duch svätý.

Kristus vstal z mŕtvych a sídli na nebesiach, kým sa nevráti, aby v posledný deň súdil všetkých ľudí.

Písma sväté obsahujú všetko, čo je potrebné na spasenie.

Pred Bohom sú ľudia považovaní za spravodlivých iba pre zásluhy Krista skrze vieru, nie pre svoje vlastné skutky alebo zásluhy.

Rímska náuka o očistci, odpustkoch, uctievaní, ako aj vzývanie svätých je jalovou a nepodstatnou vecou, ktorá priamo odporuje Božiemu slovu.

Omšové obete, pri ktorých kňaz obetuje Krista za živých i mŕtvych, aby im bol odpustený trest aj vina, sú rúhavou bájku a nebezpečným klamom.

Celibát kazateľov je dobrovoľný.

Každý kresťan je povinný podľa svojich možností štedro rozdávať almužny chudobným.

ZDROJ - články viery metodistov

Karol Sudor, SME, 8.10.2011

Z Berlusconiho bordelu rovno do kláštora!

Na narodeninách talianskeho premiéra Silvia Berlusconiho (75) mu nahá vyskočila z torty, oddávala sa sexu na jeho zvrátených bunga bunga večierkoch a alkohol pila na litre. Takýmto zhýralým životom žila Poľka Anja Goledzinowska (28), no rozhodla sa kajať pred Bohom. Skoncovala so sexom a vstúpila do kláštora!

Anja teraz namiesto prebdených nocí žehlí oblečenie a šúpe zemiaky v kláštore na pútnickom mieste Medžugorie v Bosne a Hercegovine. „Už nechcem žiť tú špinu, chcem byť čistá,“ vracia sa v myšlienkach k zvráteným orgiám talianskeho

premiéra. Na jednom z jeho večierkov mu pred tromi rokmi vyskočila nahá z narodeninovej torty. „Človek si musí prejsť i temnými obdobiami, to je život,“ hovorí o minulosti. Teraz vstáva ráno o piatej, aby sa mohla modliť. Kedysi o takomto čase len chodila po prežúvaných nociach spať. „Neznášala som sex. Musela som sa pred tým vždy opiť,“ tvrdí kráska. Tá sa dokonca pred vstupom do kláštora zaľúbila do Berlusconiho synovca, ktorý však jej očistu v kláštore chápe. „Povedal, že na mňa počká,“ zdôverila sa Anja. (pol)

Nový Čas 8/10/2011

V katolíckom Poľsku čierny kôň volieb prerazil s tričkom „Som gay“

Ako prvé chce odstrániť kríž z poľského parlamentu. Janusza Palikota ešte pred pár týždňami považovali len za klauna, ktorý oživuje poľskú politickú scénu. Po voľbách, v ktorých mu dal hlas každý desiaty volič, sa kontroverzný politik považuje za ich skutočného víťaza. Ľavicový liberál chce bojovať za práva neheterosexuálov, plánuje zdať cirkev a povoliť marihuanu. Palikot ťažil najmä z nespokojnosti mladých voličov. „Život je nádherný. Všetko je možné,“ oslavoval prekvapujúce tretie miesto Palikot so svojimi stúpenkami v centrále strany, ktorá nesie jeho meno. „Je veľkou inšpiráciou zistiť, že v Poľsku sú milióny ľudí túžiacich po sekulárnom štáte, po občianskom a priateľskom štáte, v ktorom je viera súkromnou vecou každého jednotlivca,“ citovali Palikota agentúry. Najbohatší poľský poslanec, ktorý sám seba označuje za ľavičiara, začína politickú kariéru v pravicovej Občianskej platforme. Obchodník, ktorý zbohatol na výrobe a predaji alkoholu, sa už v tom čase zviditeľňoval ako recesista, čo mnohí jeho kritici označovali za nemiestne. Na jednej z tlačoviek Občianskej platformy sa objavil v tričku s nápismi „Som z SLD“, skratkou vtedy najsilnejšej ľavi-

covej strany a „Som gay“. Údajne tak chcel primáť svojich straníckych kolegov k väčšiemu angažovaniu sa pri ochrane menších. Politik z Lublinu zaujal aj fotografiou, na ktorej v jednej ruke drží vibrátor a v druhej pištoľ. „To sú symboly spravodlivosti v Poľsku,“ vyhlásil pred štyrmi rokmi. Reagoval tak na škandál, keď jeden z lublinských policajtov pod hrozbou násilia donútil vypočúvanú ženu k orálnemu sexu. Palikot vtedy vyvolal veľký rozruch, no dosiahol personálne zmeny na lublinskej polícii i reformy bojujúce proti zneužívaniu moci policajtmí. Po odchode z Občianskej platformy kritici Palikotovi predpovedali politickú smrť, on však dosiahol opak. Liberálny politik je veľmi hlasným kritikom postavenia katolíckej cirkvi v Poľsku. Katolícke Poľsko je mýtus, tvrdí s tým, že mnohí Poliáci sú veriaci len formálne. Jeho cieľom je preto odluka cirkvi od štátu a zmenšenie roly, ktorú cirkev hrá v poľskej spoločnosti. Strana, vďaka ktorej bude mať Poľsko zrejme prvého transsexuálneho poslanca, chce postupne presadiť zdanenie kňazov, registrované partnerstvo, zmiernenie protipotratového zákona či legalizáciu marihuany.

svk

Pravda, 11.10.2011

Najväčšie prekvapenie: Hnutie Palikota je tretie

Zámožný podnikateľ a kritik cirkvi dostane do Sejmu transsexuálov a gejov. Program nemá.

Volia ho hlavne muži (63 percent) vo veku od 18 do 39 rokov (63 percent), ktorí majú maturitu, bývajú vo veľkých mestách a v posledných voľbách nemali nič spoločné s konzervatívnou opozičnou stranou Jaroslawa Kaczyńskiego. Až 47 percent voličov proticirkevného Hnutia Palikota volilo doteraz liberálnu Občiansku platformu Donalda Tuska a v prezidentských voľbách dali hlas Bronislawowi Komorowskiemu (66 percent). Ich hlasy dostali novú stranu za jeden rok z nuly na desať percent, čo znamená, že sú treťou najsilnejšou stranou v poľskom Sejme.

Zdaníme kňazov

Na poľské pomery je to revolúcia. V krajine, kde sa ku katolíckej viere hlási 90 percent Poliakov, uspela strana, ktorá chce zdať kňazov, legalizovať mäkké drogy, povoliť potraty a eutanáziu. V novom parlamente tak bude prvýkrát sedieť transsexuálna poslankyňa alebo gej z Gdanska. „Je to nádej pre milióny občanov, ktorí chcú svetský a občiansky štát,“ odkázal im po voľbách Janusz Palikot.

Ako protest proti štátu

Väčšina Poliakov volila hnutie bývalého poslanca Občianskej platformy a podnikateľa Janusza Palikota na protest. Hnevá ich, ako nefunguje štát a jeho inštitúcie. Veria, že nová strana prinesie zmenu. Politológovia sú skeptickí. „Je to strana bez programu, plná ľudí nespokojných s terajšou politikou, z ktorých mnohých nepozná ani sám Palikot,“ hovorí sociológ Ireneusz Krzemiński z Varšavskej univerzity. Sú to feministky, gejovia i transsexuáli vedľa študentov či podnikateľov. Palikot by mohol skončiť vo vláde i v opozícii, čaká sa na konečné výsledky volieb. „Neviem si predstaviť, že by vytvorili koalíciu s Tuskovou stranou, ktorú v kampani tak kritizoval. Ale, ak by sa tak stalo, mohol by ho čakať scenár Sebaobrany zosnulého populistu Leppera - Občianska platforma by ich zničila,“ hovorí Krzemiński. (mim, mw), SME, 11.10.2011

Cirkev odmieta pokutu za predaj školy

Okolo školy na Jesenského ulici v Bratislave, ktorú cirkev predala neznámej súkromnej firme, je zatiaľ ticho. „Nevieme výsledok. Viem iba toľko, že magistrát a Staré Mesto sa budú snažiť o zachovanie školy,“ povedala Pravde riaditeľka školy Vera Zavřelová. Cirkvi za predaj budovy hrozí od ministerstva kultúry pokuta. Pretože podľa ministerstva ide o národnú kultúrnu pamiatku, mala ju ponúknuť na odpredaj najprv štátu a až potom hľadať kupca medzi súkromníkmi. Cirkev, ktorá po dlhoročnom spore vysúdila budovu školy ako reštituovaný majetok, ju predala firme INUQ. Firma na internete nezverejňuje na seba žiadne kontakty, okrem poštovej adresy uvádzanej v obchodnom registri. Stretnúť sa s jej štatutármi sa nepodarilo ani zástupcom mesta. Nový vlastník teda právom vzbudzuje pochybnosti a obavy, čo bude so základnou školou a zúškou, ktoré tu sídlia. „Chceli by sme s novým vlastníkom rokovať o pravidlách a podmienkach možného fungovania umeleckej školy. Zatiaľ sa nám takéto rokovanie nepodarilo dohodnúť, aj keď sa intenzívne snažíme nakontaktovať na nových vlastníkov,“ povedal hovorca bratislavského primátora Ľubomír Andrassy. Predaj sa nepáči ani ministerstvu kultúry, podľa ktorého je budova školy národnou kultúrnou pamiatkou. „Budova školy nebola ponúknutá štátu na kúpu v zmysle zákona o ochrane pamiatkového fondu. Ministerstvo kultúry preto začalo správne konanie voči právnickej osobe,“ uviedla hovorkyňa rezortu Eva Chudinová. Podľa ministerstva sa tak vlastník národnej kultúrnej pamiatky dopustil správneho deliktu, za ktorý mu môže byť uložená pokuta vo výške od 100 do 200 000 eur. Cirkev sa však bráni a pokutu odmieta. „Farnosť sv. Martina nemala povinnosť pred predajom ponúknuť budovu školy štátu ako národnú kultúrnu pamiatku, keďže pred predajom disponovala a v súčasnosti aj disponuje potvrdením pamiatkového úradu, že sa objekt školy nenachádza v zo-

Sporný predaj pamiatky

Po 150 rokoch dnes hrozí, že zanikne. Základná škola v centre Bratislavy, ktorú cirkev nedávno predala súkromnej firme, je už druhý mesiac v neistote. Nový vlastník nekomunikuje so školou a ani s magistrátom. Navyše nič nenasvedčuje tomu, že by chcel školu zachovať.“

Budovu, ktorá je nielen školou, ale aj kultúrnou pamiatkou vysúdila cirkev od hlavného mesta pred viac ako rokom. Žiaci ale aj učitelia sa to však dozvedeli len pred pár týždňami. No len čo sa zo šoku stihli spamätať, prišla správa, že cirkev školu už aj predala.

Anketa:

Opýtaný 1: „Bol som zvedavý, či vôbec dokončím ten deviaty ročník tu.“

Opýtaný 2: „Není to dobré.“

Viera Zavřelová, riaditeľka ZŠ na Jesenského: „Nás veľmi sklamal cirkev, pretože to, čo hlása tie morálne a etické hodnoty, vôbec sa ich nepridržiava.“

Redaktorka TV Markíza: „Cirkev totiž pamiatku predala bez toho, aby o tom komukoľvek dala vedieť. Hoci bolo jej povinnosťou ponúknuť ju najskôr ministerstvu kultúry a až potom iným záujemcom. Na otázku prečo sa tak nestalo, sme od hovorca bratislavskej arcidiecézy dostali odpoveď, ktorá nás prekvapila.“

Jozef Hal'ko, hovorca bratislavskej arcidiecézy: „Farnosť sv. Martina nemala povinnosť pred predajom ponúknuť budovu školy štátu ako národnú kultúrnu pamiatku, keďže disponovala a v súčasnosti aj disponuje potvrdením Pamiatkového úradu Slovenskej republiky,

že sa objekt nenachádza v zozname kultúrnych pamiatok.“

Redaktorka TV Markíza: „Pamiatkový úrad však nechápe o čom to cirkev hovorí, veď pred pár mesiacmi tu našli vzácne artefakty, či mince z čias Rakúsko-Uhorska.“

Ľuboslav Škoviera, Pamiatkový úrad: „Jesenského 6 je len vlastne zadný východ z tej istej budovy, ktorý teda je vyhlásená za kultúrnu pamiatku. Svedčí o tom nakoniec aj tá mosadzná tabuľa.“

Redaktorka TV Markíza: „Cirkev vraj budovu predala, aby mala peniaze na rekonštrukciu Dómu svätého Martina. Podľa ministerstva sa však dopustila priestupku, za ktorý jej hrozí pokuta od 100 do 200 tisíc eur a ťažké srdce má na ňu aj zriaďovateľ školy.“

Tomáš Halán, hovorca MČ Bratislava- Staré Mesto: „Staré mesto preinvestovalo viac ako 133 tisíc eur na výmenu okien a takisto 57 tisíc eur na opravu jedálne.“

AA: „Hlavné mesto si bude uplatňovať od cirkvi investície, ktoré mesto zainvestovalo do zveľadenia ich majetku.“

Redaktorka TV Markíza: „Nový majiteľ budovy firma INUQ zatiaľ mlčí, kontakt nikde neuvádza a neodpovedá ani na výzvy mesta. V obchodnom registri však ako predmet činnosti uvádza kúpu tovaru, administratívne služby, či prenájom nehnuteľností. Ako nový majiteľ so školou naloží sme sa nezdozvedeli ani my. Ak by však škola zanikla, zanikla by s ňou aj takmer 150 ročná história odovzdávania vedomostí.“

Katarína Gazdíková
Markíza, 10.10.2011

zname nehnuteľných kultúrnych pamiatok,“ uviedol v stanovisku hovorca bratislavskej arcidiecézy Jozef Hal'ko. Podľa Hal'ka cirkev konala v dobrej viere, že nejde o kultúrnu pamiatku. Mesto zatiaľ vyčísluje, koľko peňazí v posledných rokoch zainvestovalo do modernizácie objektu a bude od cirkvi žiadať, aby financie vrátila. „Od právoplatného rozhodnutia

súdu sme sa pokúšali komunikovať s cirkvou, aby sme aspoň vedeli, či tam bude môcť existovať Základná umelecká škola, alebo nie,“ dodal hovorca Andrassy. ZUŠ totiž patrí pod mesto a základná škola pod Staré Mesto. Rodičia sa zatiaľ obrátili na Staré Mesto a magistrát s požiadavkou, aby základná škola zostala zachovaná, spätnú väzbu však zatiaľ nemajú. **Pravda, 11.10.2011**

Obrovský Kristus žehná Riu osemdesiat rokov

Obria socha žehnajúceho Krista neodmysliteľne patrí k brazílskemu Riu rovnako ako slávna pláž Copacabana, každoročný festival samby alebo chudobné štvrte favely. Tridsať metrov vysokú sochu na hore Corcovado slávnostne odhalili pred 80 rokmi, 12. októbra 1931. Nápad postaviť na Corcovade sochu Ježiša Krista predniesol po prvý raz v roku 1859 kňaz Pedro Maria Boss brazílskej princeznej Isabele. Myšlienka potom na dlhé roky zapadla prachom a znova sa objavila až s blížiacim sa stým výročím vyhlásenia nezávislosti krajiny v roku 1922. Medzitým na vrchol hory vybuďovali železnicu, čo plánom na stavbu monumentu hralo do karát. Základný kameň sochy Krista položili začiatkom apríla 1922 a nasledujúci rok v architektonickej súťaži vybrali projekt brazílskeho inžiniera Heitora da Silvu Costu. Samotná socha je však viac-menej dielom francúzskeho sochára Paula Landowského. Práce na stavbe monumentu sa začali v roku 1926 a opäť rokov neskôr, 12. októbra 1931, dokončené dielo slávnostne odhalili. Socha Krista je vytvorená zo železobetónovej konštrukcie, zvonku obložená plášt'om mianca. Tento mimoriadne mäkký minerál zvolili pre jeho matne bielu farbu a ľahkú opracovateľnosť. Zaujímavosťou je, že malta použitá pri stavbe obsahuje okrem bežných ingrediencií aj také „exotické“ zložky, ako je cukor či dokonca veľrybí tuk. Naprie k pôvodným očakávaniam sa 30-metrová socha nestala pútnickým miestom, ale skôr turistickou atrakciou. Z vyhliadkovej terasy na jej úpätí sa ponúka jeden z najkrajších pohľadov na Guanabarskú zátoku a Rio de Janeiro. Aj vďaka tomu je socha Krista Spasiteľa vraj najnavštevovanejším miestom v Brazílii. Kto nechce absolvovať fyzicky náročnú a zdĺhavú cestu, nechá sa na vrchol Corcovada vyviezť vlakom. Ten jazdí po najstaršej elektrifikovanej železničnej trati v krajine. Pred 127 rokmi ju otvoril druhý a zároveň posledný brazílsky cisár Pedro II. Túto trasu absolvovali napríklad Albert Einstein, princezná Diana či pápež Ján Pavo III. Pôvodne museli turisti vystúpiť ešte po 220 schodoch, od roku 2003 však schodisko nahradili eskalátory a výťahy. Na sochu, ktorú pred štyrmi rokmi v celosvetovej ankete zvolili za jeden zo siedmich moderných divov sveta, sú Brazílčania právom hrdí.

Preto mnohých z nich vlni pohoršila správa, že monument zneuctili vandali. Nápis čiernym sprejom ako napríklad, „Keď kocúr nie je doma, myši majú raj“, pokrývali Kristovu hlavu, ruky a hrud'. Na sochu sa páchatelia dostali po lešení, ktoré tu postavili kvôli renovácii. Údajne prvé vyčistenie vandalov od dokončenia sochy označil starosta mesta Eduardo Paes za „zločin na vlasti“. Z matne bieleho kameňa sa nápisy bezo zvyšku podarilo odstrániť. Dlhé roky bol riodejaneirský Kristus Spasiteľ najvyššou sochou Ježiša na svete. Až v roku 1994 ho predstihol 34,2 metra vysoký monument Kristus Svornosti postavený v bolívijskej Cochabambe. Aktuálne od minulého roka je však najvyššou socha Krista v západopoľskom mestečku Swiebodzni. Po

prirátaní pozlátenej kovovej koruny meria 36 metrov. A keď sa zoberie do úvahy aj umelo navrhovaný pahorok, na ktorom socha stojí, je to dokonca viac ako 52 metrov.

Z vyhliadkovej terasy na jej úpätí sa ponúka jeden z najkrajších pohľadov na Guanabarskú zátoku a Rio de Janeiro. Aj vďaka tomu je socha Krista Spasiteľa vraj najnavštevovanejším miestom v Brazílii.

Naprie k pôvodným očakávaniam sa 30-metrová socha nestala pútnickým miestom, ale skôr turistickou atrakciou.

Zaujímavosťou je, že malta použitá pri stavbe Krista obsahuje okrem bežných ingrediencií aj také „exotické“ zložky, ako je cukor či dokonca veľrybí tuk. **čtk, Pravda 12.10.2011**

Hľadí na pláži, chudobu má za chrptom

Sochu Krista Spasiteľa odhalili v brazílskom Riu 12. októbra roku 1931. Dostala sa medzi Nových sedem divov sveta a dnes je najnavštevovanejšou pamiatkou celej Brazílie.

Myšlienka na vybudovanie veľkolepejšej sochy, ktorá by mala poukazovať na vyhlásenie brazílskej nezávislosti nad Portugalskom, vznikla už v roku 1922. Odvážny projekt však museli pre nedostatok peňazí zastaviť.

Veria jeho rukám

A tak sa chudobní, ale silne veriaci Brazílčania pustili do verejnej zbierky. A o deväť rokov neskôr mohli v Riu oslavovať. Nad ich milovaným Riom tak odhalili sochu, ktorá sa stala symbolom mesta. Je však len náhoda, že sa socha Krista díva na krásne pláže a moderné časti mesta? Chudobné štvrte plné násilia má totiž slávna socha

za svojim chrptom. Postavili ju na hore Corcovado vo výške 704 metrov nad hladinou oceánu. Má 30 metrov a stojí na sedemmetrovom podstavci. Váži 1 145 ton a roztrhané ruky majú znázorňovať radosť z nezávislosti brazílskeho národa. Domáci však na to majú aj iné vysvetlenie. „Kým má Kristus nad Riom ruky rozpažené, netreba sa pre robotu nikam naháňať. Do práce sa pustíme až vtedy, keď ich zloží,“ hovorí staré známe brazílske príslovie. Sochu navrhol francúzsky umelec poľského pôvodu Paul Landowski. A za tých 80 rokov už zažila všeličo. A rušno bude pod jej nohami aj v najbližších rokoch. V roku 2014 sa budú aj v Riu hrať zápasy futbalových majstrovstiev sveta a o dva roky neskôr privíta s otvorenou náručou olympionikov z celého sveta.

(ijk), Plus jeden deň 13.10.2011

Oltár namaľovali pre grófa Turza

Turčianska dedinka chystá oslavy! Oltárny obraz, ktorý je v tunajšom evanjelickom kostole, má 400 rokov. Dal ho vyhotoviť gróf Juraj Turzo pre kaplnku na Oravskom hrade. Jubilujúci obraz oslávia seminárom, akadémiou a slávnostnou bohoslužbou. Zaslúži si to, veď okrem úctyhodného veku je považovaný za jedno z najkrajších diel stredovekého renesančného umenia. Unikátny oltár Speculum

lustificationis dal vytvoriť Juraj Turzo v roku 1611 pre kaplnku na Oravskom hrade. V roku 1752 ho premiestnili do dreveného artikulárneho kostola v Necpaloch a odtiaľ v roku 1840 do súčasného kostola. Obraz vychádza zo staršej predlohy z dielne norimberského ryta a vydavateľa Josta Ammana navrhutej evanjelickým teológom Casparom Melisanderrom. **(jap)**

Plus jeden deň 14/10/2011

V Beckove sa búria proti žumpe vedľa kostola

Priamo pred kostolom v Beckove začali stavať žumpu, do ktorej má ústiť kanalizácia z Beckovského hradu. Obec tvrdí, že inú možnosť nemá, niektorí občania sú však s takýmto riešením nespokojní a podpisujú protestnú petíciu. Žumpa sa buduje v rámci rekonštrukcie slávneho hradu, keď stavajú muzeálne nádvorie so službami pre turistov. „Mrzí ma, že žumpa musí byť práve pri kostole, ale bohužiaľ, iná prijateľná alternatíva nebola. Prešlo to riadnym stavebným konaním, nevidím v tom problém. Nemajú s tým problém ani veriaci, nikto oficiálne nepodal žiadny protest,“ vraví starosta Beckova Karol Pavlovič. Oslovení obyvatelia však žumpu vedľa kostola nechcú. Žaneta Sedláčková vraví, že v blízkosti kostola nikdy nebola žumpa, jeho okolie bolo vždy upravené. „Vôbec sa mi to nepáči, neviem, či to bude ostatným prospešné. Žumpa by mala byť niekde schovaná, a nie pred kostolom,“ myslí si aj Zdenka Šprinclová. Poslanec obecného zastupiteľstva v Beckove Marián Polák hovorí nielen o zápachu, ktorý bude obťažovať ľudí, ale aj o hroziacich škodách. A to napríklad pri ťahaní žumpy, keď bude cisterna prechádzať cez Trojičné námestie, ktoré je práve v rekonštrukcii, a bude znehodnocovať novú dlažbu. „Lepším riešením by bolo viesť kanalizáciu do objektu bývalého domova dôchodcov a tu vybudovať žumpu. Cisterna by sem mala lepší prístup z hlavnej cesty a nemusela by jazdiť cez námestie,“ mieni. Podľa starostu je však táto alternatíva nereálna, pretože prišla neskoro. Marián Polák a ďalší nespokojní obyvatelia Beckova sa však nevzdávajú a tento týždeň začali podpisovať protestnú petíciu. Podľa starostu Pavloviča chcú hrad otvoriť v máji alebo júni. Obec ako vlastník hradu získala na opravu z eurofondov 2,5 milióna eur.

Milan Kráľ
Pravda 12.10.2011

Egyptskí kresťania sa búria proti útokom moslimov

Ulice Káhiry sú už tretí deň dejiskom ostrých náboženských potýčok medzi kresťanmi a moslimami. Odštartovali ich nedeľňajšie zrážky, ku ktorým došlo počas protestu koptských kresťanov. Včera sa tisícky koptov zišli na pohrebe 26 obetí a protestovali proti násiliu. Kopti vedení biskupmi sa v nedeľu zhromaždili pred budovou štátnej televízie na protest proti zbúraniu kostola v južnej provincii Asuán. Demonštrácia mala spočiatku pokojný priebeh. Podľa niektorých svedkov ostré násilnosti vypukli, keď protestujúci zaútočili na príslušníkov vojenskej polície strážiacich sídlo televízie. Kresťania, naopak, tvrdia, že zrážky vyprovokovali moslimovia, ktorí ich napadli kameňmi a palicami. Nepokoje si okrem 26 mŕtvych vyžiadali aj asi päť stoviek

zranených. Zrážky sa rozšírili aj na susedné námestie Tahrír a okolité ulice. Zapojili sa do nich tisíce ľudí, čo spôsobilo v centre Káhiry rozsiahle dopravné zápchy a chaos. Polícia nakoniec rozohnala demonštrantov slzotvorným plynom. Egyptská armáda, ktorá vládne krajine od februárovej rezignácie prezidenta Husního Mubaraaka, vyhlásila od dnešného dňa v centre Káhiry zákaz vychádzania. Armáda takisto uviedla, že podnikne všetky potrebné opatrenia na zaručenie bezpečnosti. Opäť vyjadrila svoje odhodlanie realizovať plán na odovzdanie moci civilistom. Aktivisti totiž obvinili armádu a jej vládnú radu, že používa prehnane tvrdú taktiku na rozohnanie kresťanov, ktorí protestujú v súvislosti s kostolom v južnom Egypte. (tasr), HN, 11.10.2011

Beckov bude mať žumpu priamo pred kostolom

Obyvatelia obce Beckov na Považí sú rozhorčení. Priamo pred kostolom im budujú žumpu, do ktorej budú ústiť splašky z hradu. Beckovčania chcú situáciu zvrátiť petíciou. Podľa starostu im už nepomôže. Ozvať sa vraj mali skôr.

Národná kultúrna pamiatka Beckovský hrad sa rekonštruje za 2,5 milióna eur. Po úprave ponúkne nádvorie turistom kvalitnejšie služby aj moderné toalety, no kanalizácia z nich bude ústiť pri miestnom kostole. Domáciim to nevonía.

Obyvatel'ka Beckova: „No neni, určite to neni dôstojné a neni to ani dobré, pretože fakticky sa zabránilo všetkým prístupom. Cesty sú rozkopané. Neviem si to predstaviť, ako to budem ja vyvážať tú žumpu.“

Libuša Zorníčková, obyvateľka Beckova: „Pri tom kostole sa to nepatrí.“

obyvateľ Beckova: „My si aj tak nepomôžeme.“

Redaktorka: „Starosta tiež nie je s umiestnením septiku spokojný, no dodáva, že veriaci ani nepostrehnú, že pri svätostánku je. Navyše stavbu mohli občania pripomenkovať.“

Karol Pavlovič, starosta obce Beckov: „Žumpy budú riadne prikryté, tam nová zeleň vybudovaná, takže

ich nebude absolútne vidieť. Pri vývoze žumpy sa bude dávať pozor na to, aby bola vyvezená v jeden deň.“

Oliver Baláž, predseda združenia Beckovský hrad: „Projekty boli prístupné, občania sa mohli s touto otázkou oboznamovať. Boli verejné zhromaždenia.“

Redaktorka: „Obyvatelia Beckova oponujú, vraj vedeli len o rekonštrukcii námestia, inak by boli proti.“

obyvateľ Beckova: „Nebolo nikde o tom písané, že sa bude žumpa konať. Že sa bude námestie konať, to som vedel, ale o žumpe som nevedel nič.“

Zdenka Šprinclová, obyvateľka Beckova: „Doteraz som to ani nevedela až tak, až teraz, keď už je vybudovaná a už asi sa nebude dať z toho nič robiť.“

Redaktorka: „Ako nám povedal starosta, žumpa pri kostole nemá byť pre obec Beckov trvalým riešením. Problém má vyriešiť odkanalizovanie obci.“

Karol Pavlovič, starosta obce Beckov: „Na kanalizáciu máme vybudovaný projekt, máme stavebné povolenie vybudované, bohužiaľ sa nám nepodarilo získať finančné prostriedky.“

Dominika Kusá, STV 1, 13.10.2011